

برنامه استراتژیک گروه هوشبری دانشکده پیراپزشکی - دانشگاه علوم پزشکی تبریز

سال ۱۳۸۹

در راستای نهادینه نمودن فعالیت های آموزشی و پژوهشی دانشکده و حرکت علمی در عرصه آموزش و پژوهش، گروه آموزشی هوشبری دانشکده پیراپزشکی برنامه های خود را در قالب برنامه استراتژیک و چشم انداز برنامه های پنج ساله به شرح زیر ارائه می نماید:

رسالت:

۱. مشارکت در توسعه و بهبود آموزش نظری و عملی دانشجویان در رشته کارشناسی و کارشناسی ناپیوسته هوشبری و ارتقاء موقعیت علمی دانشجویان و اعضای هیأت علمی در سطح ملی
۲. مراقبت از بیماران بیهوش در اتاق عمل
۳. مراقبت از بیماران بیهوش در بخش اورژانس و واحد مراقبت های ویژه و واحد ریکاوری
۴. تولید علم در زمینه بیهوشی

دورنما:

ما برآنیم با توسعه و ارتقاء این رشته و افزایش توان علمی دانشجویان و اعضاء هیئت علمی گروه و تولید علم، همواره به عنوان یکی از گروه های آموزشی طراز اول دانشگاه و سطح کشور محسوب گشته و مصداق بارز انجام آموزش در خداجتمعار تفتلی سلامت

اهداف کلان:

- ۱ - تربیت نیروی انسانی کارآمد در رشته هوشبری
- ۲ - ارتقاء مستمر دانش و مهارت دانشجویانی که از این رشته فارغ التحصیل خواهند شد
- ۳ - تلاش برای بهبود عملکرد حرفه ای و پاسخگویی به نیازهای مراکز آموزشی و درمانی از نظر علمی و عملی
- ۴ - توسعه فرصت های پژوهشی برای اعضای هیأت علمی
- ۵ - توسعه فرصت های پژوهشی برای دانشجویان

اهداف اختصاصی:

- ۱ - پیگیری ادامه تحصیل PhD در رشته بیهوشی برای اعضای هیئت علمی شاغل و راه اندازی دوره کارشناسی ارشد هوشبری برای دانشجویان هوشبری تا سال ۹۱
- ۲ - برنامه ریزی جهت آشنا نمودن اعضای هیئت علمی با روشهای آموزشی نوین بصورت شرکت دهه و رکتوتاه مدت داخل و خارج کشور
- ۳ - افزایش توانمندی پژوهشی دانشجویان به موازات افزایش آگاهی و کارایی مدرسین گروه تا پایان سال ۹۰
- ۴ - بالا بردن انگیزه دانشجویان با به کار گرفتن طرق مؤثر تا پایان سال ۹۰
- ۵ - توسعه امکانات مربوط به کتابخانه تا پایان سال ۹۰
- ۶ - توسعه انگیزه در دانشجویان جهت مطالعه صحیح و ترغیب آنها جهت استفاده از **Original** (به زبان انگلیسی)
- ۷ - تجهیز بیشتر آزمایشگاه هوشبری تا پایان سال ۹۰
- ۸ - توسعه امکانات موجود در گروه تا پایان سال ۹۰

جدول شماره (۵) - ماتریس تهدیدها، فرصت ها، نقاط ضعف و نقاط قوت (توز)

عنوان	لیست نقاط قوت - S	لیست نقاط ضعف - W
<p>فرصت ه - O</p> <p>۱ - توانایی اعضای هیأت علمی گروه جهت شرکت در سمینارهای متعدد داخلی و خارجی</p> <p>۲ - توانایی اعضای هیات علمی جهت نشر کتب علمی و مقالات</p> <p>۳ - ایفای نقش استاد راهنما تا حد امکان بصورت دوره ای و مرتب</p> <p>۴ - برخورداری نسبی از امکانات فیزیکی</p>	<p>استراتژی های SO</p> <p>۱ - ارتقاء سطح علمی اعضای هیأت علمی از طریق شرکت در سمینارها</p> <p>۲ - بالا بردن توان علمی اساتید از طریق شرکت در ارائه مقالات علمی، طرح های تحقیقاتی، نشر و ترجمه کتب</p> <p>۳ - پیگیری جهت تشکیل کلاس های کامپیوتر، زبان انگلیسی در حد پیشرفته برای اعضای هیئت علمی</p> <p>۴ - توسعه امکانات کمک آموزشی برای دانشجویان</p> <p>۵ - ارتقاء نقش استاد راهنما</p>	<p>استراتژی های WO</p> <p>۱ - برطرف کردن کمبودهای آزمایشگاه</p> <p>۲ - برطرف کردن کمبود اتاق</p> <p>۳ - برطرف کردن نیاز به هیأت علمی</p> <p>۴ - برطرف کردن نیاز پرسنلی</p>
	<p>۱ - وجود آزمایشگاه هوشبری نسبتاً مجهز در حد دانشجویان رشته کارشناسی هوشبری برای فراگیری کارهای عملی</p> <p>۲ - حضور فعالانه اعضای هیأت علمی برای سالهای متمادی در بالین بیماران جهت آموزش نکات عملی مربوط به دروس نظری</p> <p>۳ - وجود حدود ۱۶ جلد کتب ترجمه شده درسی توسط اعضای هیأت علمی گروه جهت آموزش دروس نظری مربوط به گروه</p> <p>۴ - مشارکت در چاپ حدود ۷۵ مقاله در مجلات معتبر داخلی و ۱۵ مقاله در مجلات خارجی</p> <p>۵ - مشارکت در ارائه ۲۴۰ مقاله در سمینار ها و کنگره های داخلی و ۳۲ مقاله در سمینارهای خارجی</p> <p>۶ - مشارکت در اجرای طرح های تحقیقاتی متعدد</p>	<p>۱ - کمبود برخی تجهیزات آزمایشگاه به خصوص دستگاه ساکشن و دستگاه دفیبریلاتور</p> <p>۲ - کمبود اتاق برای اعضای هیأت علمی</p> <p>۳ - کمبود اعضای هیأت علمی در گروه</p> <p>۴ - کمبود یک نفر کارشناس هوشبری در گروه</p> <p>۵ - نامناسب بودن محل آزمایشگاه</p>

تهدید ه - T	استراتژی های ST	استراتژی های WT
<p>۱ - عدم وجود امکانات رفاهی برای دانشجویان و اعضای هیأت علمی در بیمارستان ها</p> <p>۲ - کمبود کتابهای مرجع در کتابخانه</p> <p>۳ - نبود انگیزه در دانشجویان به علت عدم جذب در بازار کار</p> <p>۴ - نداشتن مقطع تحصیلات تکمیلی</p> <p>۵ - عدم امکان استفاده از فرصت مطالعاتی برای مربیان</p> <p>۶ - عدم حمایت مسئولین دانشگاه برای ارتقاء اعضای هیأت علمی</p> <p>۷ - نبود امکان ادامه تحصیل در داخل کشور</p> <p>۸ - عدم وجود مراکز آموزشی مستقل</p> <p>۹ - عدم همکاری مناسب پرسنل بیمارستانها جهت آموزش دانشجویان</p> <p>۱۰ - کمبود دستگاه ساکشن و دفیبریلاتور و وسایل کمک آموزشی برای آموزش دانشجویان</p> <p>۱۱ - نداشتن فکس مستقیم برای گروه</p>	<p>۱ - تلاش و پیگیری جهت ارتقاء مربیان به مرتبه استادیاری</p> <p>۲ - تشویق دانشجویان جهت مطالعه بهتر و کارهای پژوهشی</p> <p>۳ - تلاش جهت راه اندازی مقطع کارشناسی ارشد پس از سه دوره فارغ التحصیلی در مقطع کارشناسی ناپیوسته</p> <p>۴ - تلاش جهت بر طرف کردن کمبود مولاژ و سایر وسایل کمک آموزشی</p>	<p>۱ - پیگیری جهت ایجاد فرصت های مطالعاتی</p> <p>۲ - پیگیری جهت ارتقاء اعضای هیأت علمی</p> <p>۳ - پیگیری جهت راه اندازی مقطع تحصیلات تکمیلی</p> <p>۴ - پیگیری جهت بر طرف کردن کمبود کتابهای مرجع در کتابخانه</p> <p>۵ - پیگیری جهت جلب مشارکت پرسنل بیمارستان ها در امر آموزش دانشجویان</p> <p>۶ - پیگیری جهت ایجاد فکس مستقیم تا سال ۹۰</p>